

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X wonende te Z, tegen de uitspraak van den Raad van beroep voor de directe belastingen te Middelburg van 20 November 1926, betreffende zijn aanslag in de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1925/26;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Advocaat-Generaal Besier, namens den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat belanghebbende, die over het betrokken jaar aangifte had gedaan van een inkomen van f. 3.322,-- en aangeslagen is naar een inkomen van f 10.000,--, daartegen bij den Inspecteur bezwaar heeft ingediend;

dat deze hem toen inzage heeft doen vragen van zijn boeken en, toen belanghebbende alleen in dier voege aan dat verlangen wilde voldoen, dat hij bereid was de gevraagde boeken te vertoonen, nadat de namen van de personen, op wie de geboekte transacties betrekking hadden, waren overplakt, den aanslag, welks onjuistheid niet was gebleken, wegens niet-nakoming van de verplichtingen volgens artikel 74 der Wet op belanghebbende rustende, heeft gehandhaafd;

dat belanghebbende de beschikking van den Inspecteur bij den Raad van Beroep heeft bestreden, daaromtrent aanvoerend — voor zoover het in cassatie aanhangig gemaakte punt betreffend — dat hij zich tot het verleenen van inzage van zijn boeken anders dan met overplakte namen niet gerechtigd en ook niet verplicht achtte, omdat hij grond had te vermoeden, dat het den Rijksaccountant, die met het onderzoek der boeken was belast er minder om te doen was na te gaan, welke inkomsten hij belanghebbende had gehad, dan wel om gegevens te verzamelen omtrent derden, wier namen in de boeken voorkwamen;

dat de Raad, overwegende, dat in deze de accountant stellig gerechtigd was te verlangen, dat hem de onderscheiden transacties, door belanghebbende in zijn boeken vermeld, in haar geheel, dat wil zeggen met mededeeling van de persoonsnamen werden voorgelegd, omdat alleen daardoor een juist inzicht in de opbrengst van belanghebbende's bedrijf kan worden verkregen, en dat de Inspecteur dus terecht had

aangenomen, dat aan de verplichting omschreven in artikel 74 der Wet niet was voldaan, diens beschikking heeft bevestigd;

Overwegende dat belanghebbende tegen die uitspraak als middel van cassatie stelt:

Schending van de artikelen 70, 74 en 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 in verband met artikel 16 van de wet van 19 December 1914 Staatsblad no 564 ----- en ter toelichting daarvan aanvoert:

“dat de Raad van Beroep artikel 80 eerste lid heeft toegepast, op grond dat verzoeker eenige boeken slechts heeft willen vertoonen en vertoond heeft met overplakking van de namen der cliënten die in die boeken waren vermeld; - dat verzoeker dit heeft gedaan omdat hij van oordeel was de belastingautoriteiten kennisneming van die namen begeerden ter controleering van de aangiften dezer cliënten, gelijk een en ander uitvoeriger is uiteengezet in het beroepschrift, aan den Raad van Beroep ingediend; - dat de Raad van Beroep dit punt niet heeft onderzocht; - dat de Raad van Beroep wellicht overwoog, dat in dit geval de overplakking der namen de overlegging der boeken zoodanig frustreert, dat deze daardoor niet meer konden strekken tot staving van verzoekers eigen aangifte, doch dit punt eerst aan de orde kwam nadat uitgemaakt was of de belastingautoriteiten de inzage van de namen verlangden met dit laatste doel dan wel ten behoeve van andermans aanslagen”;

Overwegende dat blijkens die toelichting belanghebbende in het midden wil laten of al dan niet terecht is beslist, dat hij tot het verleenen van inzage zijner boeken met onoverplakte namen verplicht was en alleen er zich over beklaagt, dat die beslissing is genomen, alvorens was uitgemaakt, of belanghebbende's bezwaar betreffende de bedoelingen van den accountant gegrond was;

Overwegende dat deze grief reeds hierom faalt, omdat belanghebbende in zijn beroepschrift aan den Raad, slechts had gesproken van zijn “vermoedens” betreffende het doel, dat de accountant met het onderzoek der boeken voor had en de Raad niet verplicht is op beweringen, die slechts onderstellenderwijze zijn geuit, in te gaan;

dat, al zou belanghebbende in zijn beroepschrift zich stelliger hebben uitgelaten, de grief evenzeer zou moeten worden verworpen;

dat immers de Raad feitelijk heeft vastgesteld, dat het voor een juiste beoordeeling van belanghebbende's inkomen niet voldoende was inzage te nemen van de in de boeken vermelde transacties met de daarbij behorende cijfers, maar het daarvoor ook noodig was de hoofden van rekening te kennen;

dat na die vaststelling de Raad belanghebbende's verplichting om den accountant tot die kennisneming in staat te stellen, mocht aannemen zonder een beslissing te geven over belanghebbende's bezwaar, daar mogelijke nevenbedoelingen van den accountant

de verplichting van belanghebbende niet konden opheffen en het te dier zake  
aangevoerde dus niet ter zake dienende was;

Overwegende dat dus het middel niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Fentener van Vlissingen, President, Visser,  
van den Dries, Kirberger en Polak, Raden, in bijzijn van den Substituut-Griffier Somer,  
en door den President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den een en  
twintigsten December 1900 Zeven en Twintig.

Somer

Fentener van Vlissingen